

18910

С. Митровић

Број: 03-1714/2
Датум: 25.07.2018.

27.7.18
Железница

ГРАДСКА УПРАВА ЗА УРБАНИЗАМ И ГРАЂЕВИНСКЕ ПОСЛОВЕ
РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
ПИСАРНИЦА - 9

Град Нови Сад
Радничка 2, Нови Сад

ПРИМЉЕНО: 27. 07. 2018

Министарство грађевинарства,
саобраћаја и инфраструктуре
Немањина 22-26, Београд

86211350 07 1877/18

Решавајући по Захтеву Градске управе за урбанизам и грађевинске послове бр. V-35-5/18-599 од 27.06.2018. године, Покрајински завод за заштиту природе на основу члана 141. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016) и чланова 9. и 102. став 1. тачка 10. Закона о заштити природе („Сл. гласник Републике Србије“ бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – исправка и 14/2016), доноси

РЕШЕЊЕ

о условима заштите природе за израду Измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора железничке пруге Београд-Суботица-државна граница (Келебија) - на деловима територије градова Новог Сада и Суботице и општина Бачка Топола, Врбас и Мали Иђош

I Израда Измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене може се извршити под следећим условима заштите природе:

1. Током планирања, обнављања и експлоатације пруге применити мере заштите за очување елемената еколошке мреже, од којих су следеће у обухвату ППППН:

1.1. Заштићена подручја преко којих прелази инфраструктурни коридор железничке пруге на деоници Нови Сад – Суботица - државна граница (Келебија):

- ПИО „Суботичка пешчара“ (Уредба о заштити ПИО „Суботичка пешчара, Сл.гласник РС, 127/2003 и 113/2004).
- ПП „Јегричка“ („Сл. лист општине Темерин“, бр.10/2005, „Сл. лист општине Жабаљ“, бр.11/2005, Сл. лист општине Врбас“, бр. 7/2006 и „Сл. лист општине Бачка Паланка“, бр. 13/2006).

1.2. Остала заштићена подручја у обухвату ППППН (не налазе се на траси пруге):

- Специјални резерват природе (СРП) „Лудашко језеро“ заштићен Уредбом Владе РС 05 бр. 110 - 1645/ 2006. („Службени гласник РС“, бр. 30/06);

- Парк природе (ПП) „Палић“ Одлуком СО Суботица о заштити ПП „Палић“ бр. I-00-501-306/2013 („Службени лист општине Суботица“, бр. 15/13 и 17/13 – исправка Одлуке о заштити);
- Споменик природе „Чарнок“ – ботанички локалитет под заштитом је од 1986. Завод за заштиту природе Србије је у оквиру ревизије заштићеног природног добра, којом је исти преименован у Споменик природе „Чарнок“, 2006. године, извршио додатну валоризацију природних вредности и усагласио постојећи акт са новим Законом о заштити животне средине. Студија је достављена Скупштини општине Врбас ради доношења акта – Одлуке о заштити („Сл. лист општине Врбас“ од 18.12.2006.);
- Парк природе „Бачкотополске долине“ – заштићен Одлуком о заштити Парка природе „Бачкотополске долине“ („Службени лист Општине Бачка Топола“ бр. 6/2017).
- СП „Стабла храста лужњака на Палићу, заштићен Одлуком о проглашењу заштићеног подручја Споменик природе „Стабла храста лужњака на Палићу“ („Службени лист Града Суботице“ бр. 15/13)
- СП „Футошки парк“ (Решење Скупштине Града Новог Сада бр. 501-1/ 2006-36-I, бр. 18/06);
- СП „Дунавски парк“ заштићен Уредбом о заштити Споменика природе „Дунавски парк“ („Сл. Гласник РС“ бр. 25/1998);
- СП „Копривић у центру Новог Сада“ (Решење Скупштине Града Новог Сада бр. 501-157/94-I-2-9, „Сл. Лист Града Новог Сада“, бр. 2/95);
- СП „Амерички платан на Сајлову“ (Решење Скупштине Града Новог Сада бр. 501-157/94-I-4-9, „Сл. Лист Града Новог Сада“, бр. 2/95);
- СП „Платан у дворишту школе Милош Црњански“ (Решење Скупштине Града Новог Сада бр. 501-696/2002-I-9, „Сл. Лист Града Новог Сада“ бр. 20/02);
- СП „Дуд на Ченејском салашу“ (Решење Скупштине Града Новог Сада бр. 501-157/94-I-I-9, „Сл. Лист Града Новог Сада“ бр. 2/95);
- СП „Два стабла тисе у Суботици“ заштићен Одлуком СО Суботица о заштити СП „Два стабла тисе у Суботици“ бр. 1-011-25/97 од 08.05.1997. (Сл. лист општине Суботица“, бр. 8/97);

1.3. Подручја у поступку заштите

Траса инфраструктурног коридора прелази преко Парка природе „Јегричка“. Нова студија заштите је предата надлежним органима на проглашење 2013 године, откад се очекује нови акт о заштити, након чега ће да важе нове границе достављене обрађивачу Плана под називом „подручја у поступку заштите“.

1.4. Подручје планирано за заштиту:

- Планирано заштићено подручје „Лесне долине Криваје“ се формира спајањем остатака исконских степских и влажних станишта (издвојени као елементи еколошке мреже) уз Кривају и њене притоке у локалну еколошку мрежу. Део еколошког коридора Криваје ће бити саставни део заштићеног подручја. Планирани тип заштићеног подручја је Предео изузетних одлика.

- Фрушкогорски лесни плато.

1.5. Станишта заштићених и строго заштићених врста од националног значаја и типови станишта која се налазе у обухвату ППППН:

- Станишта са ознакама: БТО03, БТО12, БТО13, БТО16, МИД01, МИД02, МИД03, МИД04, МИД05, МИД06а, МИД06б, МИД06ц, МИД07, МИД08а, МИД08б, НСА05, НСА14д, НСА14е, НСА15, НСА16, НСА17, НСА18, СУБ03а, СУБ03б, СУБ03ц, СУБ08, ВРБ01, ВРБ02а, ВРБ02б, ВРБ02ц, ВРБ03а, ВРБ03б

Од наведених станишта пруга пресеца следећа станишта:

- МИД08а и МИД08б (назив станишта: Степа уз пругу код Малог Иђоша), секундарно степско станиште на косинама усека у којем је изграђена пруга.

Станишта су регистрована у бази података Завода у складу са критеријумима Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива, број 110-00-18/2009-03 од 20.1.2010. ("Сл. гласник РС", бр. 5/2010);

1.6. Еколошки коридори од Међународног значаја:

- Дунав и његов обалски појас са насипом – еколошки коридор од међународног значаја (међународни коридори су утврђени Уредбом о еколошкој мрежи ("Службени гласник РС", бр.102/2010);

1.7. Еколошки коридори од регионалног значаја, утврђени Регионалним просторним планом АПВ ("Службени лист АП Војводине" бр. 22/2011):

- канал ДТД код Новог Сада
- канал ДТД јужно од Врбаса
- канал ДТД на подручју Врбаса
- водоток Криваја
- водоток Чикер

1.8. Локални еколошки коридори регистровани у бази података Завода, у складу са Уредбом о еколошкој мрежи ("Сл. гласник РС" бр. 102/2010):

- мелиоративни канал између Новог Сада и Кисача (Л1)
- надвожњак пре Малог Иђоша (Л2)
- простор испод надвожњака између Бачке Тополе и Малог Иђоша (Л3)

II Уређење и коришћење простора планирати на тај начин да се негативни утицаји на природу, посебно на дивље врсте и еколошку мрежу, сведу на најмању меру. Очувати интегритет и функционалност просторних целина значајних за очување биолошке разноврсности, утврђених елемената еколошке мреже:

2. У заштићеним подручјима, поред спровођења мера заштите прописаних наведеним актима о заштити, потребно је

2.1. спречавати доспевање и страдање заштићених и строго заштићених врста на пругу подизањем оgrade за дивљач између саобраћајнице и природних станишта. Код доњег дела оgrade, до 50 cm висине, применити техничка

решења за спречавање доспевања ситних животиња (гуштери, змије, ситни сисари итд.) на пругу.

2.2. ради очувања целовитости и еколошког интегритета заштићених подручја, применити и посебне мере којима се обезбеђује безбедно кретање дивљих животиња преко пруге:

- Код ПП „Јегричка“ обезбедити проходност коридора водотока (укључујући и обални појас) за врсте до средњих димензија, са посебним освртом за водоземце.
- На простору где пруга прелази ПИО „Суботичка пешчара“ обезбедити прелазе и пролазе преко пруге ситним животињама шумских и отворених станишта. Обезбедити најмање један прелаз изнад пруге за крупне дивље животиње, односно за врсте отворених станишта које не користе подземне пролазе. Повезаност станишта обезбедити у складу са мерама описаним у тачкама 4 и 5.

3. Ради смањења угинућа дивљих врста на прузи:

3.1. Преиспитати потребу подизања ограде за дивљач по целој дужини трасе. Ограду позиционирати на начин који омогућује одржавање функционалности ограде са обе њене стране, са посебним освртом на потребу редовног кошења вегетације са обе стране ограде (обрастање ограде шибљем, пузавицама, високом травом и сл. омогућује прелаз ситним животињама преко ограде).

3.2. Спречити доспевање ситних животиња, нарочито водоземаца на трасу пруге изградњом трајне вертикалне баријере глатке површине (наменски зид са унутрашње стране ограде или специјални део ограде за дивљач), висине најмање 0,5 метара. Наведену ограду обезбедити у дужини од најмање 50 m уз пругу са обе стране водотокова/канала које служе као еколошки коридори на тај начин да усмеравају кретање водоземаца према пролазима.

4. Обезбедити проходност еколошких коридора у складу са предеоним и еколошким карактеристикама локације укрштања пруге и коридора:

4.1. Код укрштања са регионалним еколошким коридорима: канал ДТД код Новог Сада, канал ДТД јужно од Врбаса и водоток Чикер обезбедити проходност еколошког коридора за крупне и ситне животиње, укључујући и водоземце.

4.2. Код укрштања са регионалним коридорима канал ДТД на подручју Врбаса и водоток Криваја обезбедити проходност еколошког коридора за животиње средње величине и за водоземце.

4.3. Код мелиоративног канала између Новог Сада и Кисача обезбедити проходност за ситне животиње, укључујући и водоземце.

4.4. Код надвожњака пре Малог Иђоша обезбедити проходност за животиње средње величине.

4.5. Простор испод надвожњака између Бачке Тополе и Малог Иђоша треба да обезбеди кретање крупне дивљачи аграрног предела.

5. Код укрштања наведених миграционих путева (коридора) дивљих врста са пругом, обезбедити безбедно кретање животиња, применом једне од следећих могућности:

5.1. Изградњом еколошких прелаза у складу са Правилником о специјалним техничко-технолошким решењима која омогућавају несметану и сигурну комуникацију дивљих животиња ("Сл. гласник РС" бр. 72/10).

5.2. Формирањем тзв. мултифункционалних прелаза или пролаза изградњом/доградњом других објеката:

5.2.1. Формирањем прелаза за крупне животиње и за врсте отворених станишта проширењем надвожњака изградњом „еколошке траке“ ширине 10-20 метара који је покривен земљиштем и вегетацијом околних станишта. Мултифункционални надвожњак може да се формира уз путеве ниске саобраћајне фреквенце (нпр. атарски путеви који нису осветљени) и треба да се уреди као еколошки прелаз за крупне животиње.

5.2.2. Уређењем унутрашњости постојећих или планираних подвожњака ниског саобраћајног интензитета (атарски или шумски путеви) у складу са потребама еколошких пролаза.

5.2.3. Уређењем унутрашњости постојећих или планираних пропуста/мостова са циљем формирања мултифункционалног простора који, између осталих функција, обезбеђује и безбедан пролаз дивљим врстама, испуњавајући следеће услове:

- Проходност обале обезбедити формирањем хоризонталне терасе минималне ширине од 0,4-4 m (у зависности од величине дивљих врста којима је пролаз намењен) са обе стране водотока/канала.
- У случају да формирање тераса угрожава пропусну моћ канала/водотока који представља локални коридор за ситне животиње, проходност може да се обезбеди и изградњом бетонске „полице“ минималне ширине од 0,4 m са обе стране канала/водотока.
- Хоризонталне површине за кретање животиња повезати са обалом канала ван проспуста/моста, формирајући равну површину која обезбеђује кретање и ситним, слабо покретљивим врстама. Косине корита између терасе и воде не смеју бити стрмије од 45° и треба да буду грубо храпаве (могуће решење су хоризонтална ребра или урези) што ће спречавати да животиње упадну у воду и олакшаће им излаз из воде.
- Површине за кретање животиња обложити природним типом подлоге обале (нпр. глиновито земљиште са комадићима камена разне величине).

6. Приликом планирања објеката који обезбеђују безбедно кретање животиња, обратити пажњу на следеће:

6.1. Пролазе за животиње сместити изнад нивоа максималних водостаја.

6.2. Обезбедити што бољу осветљеност пролаза дневном светлошћу.

6.3. Пролази за крупне животиње треба да имају индекс слободног простора (ширина отвора x висина отвора / дужина пролаза) већи од 1,5 а најмања висина пролаза треба да буде 2,5 метара.

6.4. Извршити уређење непосредне околине мостова/пропуста који, као еколошки коридори обезбеђују пролаз дивљим врстама.

- Моделовањем рељефа и уређењем зеленила испред улаза пропуста под пругом односно испред прелаза усмерити животиње према пролазима;
- простор у полукругу код крајева пролаза треба да има нагиб терена који не прелази 20° ради обезбеђивања осветљености пролаза и стварања повољног визуелног ефекта за животиње;
- простор испред улаза (бар у траси кретања животиња према обали канала/потока) треба да буде покривен природним типом земљишта

датог локалитета (избегавати бетон). Стазе кретања животиња повезати травном вегетацијом са појасом вегетације канала.

6.5. Вегетација прелаза за животиње треба да одговара структури околних станишта, а са две стране еколошког моста или надвожњака треба да служи као зелени застор. Структуру вегетације испред прелаза за животиње формирати на начин да усмерава кретање дивљих врста према објекту.

6.6. Функционалност пролаза и прелаза за животиње обезбедити редовним одржавањем.

7. Побољшати проходност цевастих пропуста (падавине, дренажа) као потенцијалних пролаза врстама које живе у јазбинама и насељавају аграрна подручја, побољшавањем осветљености и услова проветравања (нпр. повећањем пресека проспекта, моделирањем терена испред проспекта) на што већем броју локација.

8. На местима где пруга пресеца простор еколошке мреже вијадуктима или широким мостовима, применом адекватних техничких решења и уређењем простора (нпр. што виши и шири слободан простор са обе стране еколошког коридора) обезбедити да унутрашњост вијадукта/моста испуњава услове за безбедно кретање крупне дивљачи.

9. Током коришћења пруге вршити мониторинг (посматрање морталитета животиња уз пругу). У случају, да се евидентира концентровано угинуће дивљих врста на локацијама удаљених од познатих миграционих путева, потребно је обезбедити нове прелазе.

10. На просторима заштићених подручја и еколошких коридора, као и у зони непосредног утицаја (до 100 метара удаљености од границе подручја или коридора), осветљење објекта планирати у складу са потребама заштите дивљих врста које су активне ноћу:

- применити светлосна тела са засторима који спречавају расипање светлости према небу (према ваздушним коридорима миграције) и околним стаништима или коридорима;
- осветљење вршити светлосним телима постављеним најниже могуће, са светлосним сноповима усмереним према објектима или саобраћајним површинама.

11. Ради очувања еколошких својства водотокова/канала као станишта и еколошких коридора:

11.1. Није дозвољено зацевљење канала. Очувати природолике карактеристике у што већој мери: корито и обале од природних материјала, обрасле вегетацијом и хидролошке карактеристике које доприносе очувању биолошког минимума воде.

11.2. На деоницама где не постоје алтернативна решења и неопходно је извршити регулацију водотока или премештање деонице тока, применити техничка и биотехничка решења, којима се обезбеђује проходност косина и обала за животиње. За уређење ових канала тражити посебне услове заштите природе.

12. Током радова на подручјима еколошке мреже:

12.1. ван трасе пруге забрањено је постављање било каквих привремених објеката и материјала за потребе радова на прузи;

- 12.2. потребно је обратити пажњу на очување природне вегетације, нарочито зељастог слоја;
- 12.3. приликом ископа (копање ровова и други земљани радови) издвојити хумус и исти користити за санацију терена након завршетка радова. Забрањено је одлагати вишак земље из ископа на подручјима еколошке мреже.
13. Наведена подручја еколошке мреже не могу да служе као пријемници непречишћених или недовољно пречишћених отпадних вода.
14. Обезбедити заштиту вегетације назначеног степског станишта МИЋ08а и МИЋ08б (налазе се код коридора L2 на графичком прилогу), на косинама усека деонице пруге, укључујући и преношење слоја земље са вегетацијом са највреднијих делова станишта до најближе суседне степске површине МИЋ09а. Овако преношени делови степског екосистема обезбеђују опстанак генетског материјала локалних популација.
15. Озелењавање трасе пруге треба да се врши под следећим општим условима:
- 15.1. у зони утицаја (удаљеност од 500 метара) станишта заштићених и строго заштићених врста и еколошких коридора забрањена је садња инвазивних врста.
- 15.2. Ради спречавања ширења инвазивних врста у саобраћајном коридору планирати редовно кошење травних површина, укључујући и површине упојних канала.
- 15.3. Избегавати примену врста са јестивим плодовима које привлаче птице и друге животиње, повећавајући могућност страдања јединки на пруги.
16. Мере за заштитну зону еколошких коридора и станишта заштићених и стого заштићених врста од националног значаја:
- 16.1. У појасу од 500 m од еколошког коридора/станишта забрањују се планска решења којима се нарушавају карактеристике хидролошког режима од којих зависи функционалност коридора и опстанак врста и станишних типова.
- 16.2. У појасу од 200 m од еколошког коридора/станишта:
- 16.2.1. Услов за изградњу укопаних складишта је да се њихово дно налази изнад коте максималног нивоа подземне воде, уз примену грађевинско-техничких решења којим се обезбеђује спречавање емисије загађујућих материја у околни простор;
- 16.2.2. Планским решењима мора се обезбедити примену мера заштите коридора/станишта од утицаја светлости, буке и загађења
- 16.2.3. Применити посебна техничко-технолошка решења која спречавају колизију и електрокуцију птица код електричних водова ниског и средњег напона.
- 16.3. У појасу од 50 m од еколошког коридора или станишта:
- 16.3.1. забрањује се примена техничких решења којима се формирају рефлектујуће површине (нпр. стакло, метал) усмерене према коридору или значајном станишту.
- 16.3.2. на грађевинском земљишту обезбедити континуитет коридора формирањем зеленог тампон појаса између простора људских активности и коридора/станишта у ширини од 10 m код постојећих објеката, а 20 m код планираних објеката и то у складу са типом вегетације коридора/станишта. Овај појас графички приказати у планској и пројектној документацији. Објекте који захтевају поплочавање и/или осветљење лоцирати на мин. 20 m удаљености од границе коридора/станишта.

17. Обавеза извођача радова је, да уколико у току радова наиђе на природно добро које је геолошко - палеонтолошког или минералошко - петрографског порекла (за које се претпоставља да има својство природног споменика), дужан је да о томе обавести овај Завод и да предузме све мере како се природно добро не би оштетило до доласка овлашћеног лица.

III Подносилац захтева је дужан да радове и активности изведе у свему у складу са издатим условима из тачака I и II овог Решења. За све радове и активности које нису обухваћене достављеном планском документацијом, потребно је тражити посебне услове овог Завода.

IV Уколико подносилац захтева у року од две године од дана достављања акта не отпочне радове и активности за које је акт о условима заштите природе издат, дужан је да прибави нови акт. Такође, уколико дође до измена захтевом наведених активности, или промене локације/подручја, као и за наредне фазе/године истраживања, носилац активности дужан је да поднесе Покрајинском заводу за заштиту природе нов захтев за издавање акта о условима заштите природе.

V Ово Решење не ослобађа обавезе подносиоца захтева да прибави и друге услове, дозволе и сагласности предвиђене позитивним прописима.

Образложење

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре доставила је Граду Новом Саду Захтев број 350-01-1077/2018-11 од 20.06.2018. године, који су прослеђени Покрајинском заводу за заштиту природе како би издао решење о условима заштите природе за потребе израде Измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора железничке пруге Београд – Суботица – државна граница (Келебија).

Завод је размотрио достављену документацију и након увида у регистар заштићених природних добара и осталу документацију, утврдио да предметна траса пруге прелази преко 3 заштићена подручја, једно подручје планирано за заштиту, станишта строго заштићених и заштићених врста и еколошких коридора.

За разлику од постојећег стања, модернизована пруга ће представљати трајну препреку, која онемогућује бројним врстама кретање између станишта која се налазе на супротним странама пруге. У складу са чланом 80. **Закона о заштити природе** („Сл. гласник РС“ бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – исправка и 14/2016), саобраћајнице, хидрограђевински и други објекти чијом се изградњом пресецају уобичајени коридори миграција дивљих животиња, „...граде се на начин којим се умањују негативни ефекти...“. Миграциони путеви и локални еколошки коридори предметног простора су углавном канали или водотоци који омогућују миграције дивљим врстама (водоземци, гмизавци, ситини сисрари и сл.) између изолованих станишта.

Посебно изграђени, специјални пролази за дивље врсте су дефинисани **Правилником о специјалним техничко-технолошким решењима која омогућавају несметану и сигурну комуникацију дивљих животиња** („Службени гласник РС“, број 72/10).

Током својих миграција водоземци се крећу инстинктивно, баријере покушавају савладати кретањем према вишим деловима терена. Шине за бројне врсте, нарочито за младе, ситне јединке, представљају непроходну баријеру: јединке се крећу паралелно са шином и најчешће угину због исушивања.

Неопходно је спречити доспевање ситних животиња, нарочито јединки из класе водоземаца на трасу пруге изградњом трајне вертикалне баријере глатке површине (наменски зид са унутрашње стране ограде или специјални део ограде за дивљач), висине најмање 0,5 метара. Наиме, водоземци су класа кичмењака са израженим завичајним понашањем, сезонским миграцијама и дисперзијом младих јединки. Највећи број јединки мигрира у периоду парења (сезонске миграције, које су краће и обично концентрисане око једног водотока или комплекса водених површина). Пролази за водоземце функционишу само тада, када се јединке, постављањем вештачких препрека, усмеравају према њима. Подизање и обнављање мостова, односно пропуста за воду или доградњу колосека потребно је планирати према прописаним мерама заштите заштићених и строго заштићених дивљих врста, као и назначених еколошких коридора, у складу са важећим законским прописима.

Члан 74. **Закона** забрањује угрожавање или уништавање станишта строго заштићених врста, њихово узнемиравање, нарочито у време размножавања, подизања младих, миграције и хибернације, као и пресецање миграторних путева. Водотоци са функцијом еколошких коридора и њихов обалски појас истовремено представљају станишта насељена заштићеним врстама које се налазе на списковима **Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива** (у даљем тексту Правилник) ("Сл. гласник РС", бр. 5/2010, 47/2011 и 32/2016) и доприносе очувању заштићених врста, чија бројност на овим просторима је највећа у периодима миграције појединачних животињских група.

Чланом 4. **Закона**, „еколошка мрежа је скуп функционално повезаних или просторно блиских еколошки значајних подручја, која биogeографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајно доприносе очувању биолошке разноврсности. Мере заштите еколошке мреже, наведене у Прилогу 3. **Уредбе о еколошкој мрежи** („Сл. гласник РС“ бр. 102/2010), односе се на правна и физичка лица која користе природне вредности и обављају активности и радове на простору еколошке мреже. На подручју еколошке мреже примењују се мере, методе и техничко-технолошка решења са циљем очувања повољног стања еколошки значајних подручја и унапређивања нарушеног стања делова еколошке мреже. У заштитној зони еколошко значајних подручја и коридора потребно је елиминисати или ублажити негативне утицаје на живи свет, што се остварује зоналним распоредом урбано-руралних садржаја и применом одговарајућих техничко-технолошких и других решења.

Чланом 5 **Закона** изражено је начело непосредне примене међународних закона којим „државни органи и органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације и институције, као и друга правна лица, предузетници и физичка лица, при вршењу својих послова и задатака непосредно примењују општеприхваћена правила међународног права и потврђене међународне уговоре...”

Конвенција о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Службени гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007 од 7.11.2007. године), у политици планирања и развојној политици, у обавези смо посветити посебну пажњу заштити области које су од значаја за миграторне врсте наведене у

Додацима II и III (Члан 4.). На списковима ове конвенције се налази значајан број врста ситних животиња чије популације су присутне унутар аграрног подручја Бачке и које користе водотоке и канале (корито или обални појас вегетације) за миграторна кретања.

У складу са **Конвенцијом о биолошкој разноврсности** („Сл. лист СРЈ - Међународни уговори“, бр. 11/2001), дужни смо да спречавамо уношење и контролишемо или искорењујемо „оне стране врсте које угрожавају природне екосистеме, станишта или (аутохтоне) врсте“. Њихово присуство знатно повећава и трошкове одржавања јавног зеленила. На подручју Панонског биogeографског региона биодиверзитет највише угрожавају следеће инвазивне врсте: јасенолисни јавор (*Acer negundo*), кисело дрво (*Ailanthus glandulosa*), багремац (*Amorpha fruticosa*), западни копривић (*Celtis occidentalis*), дафина (*Eleagnos angustifolia*) пенсилвански длакави јасен (*Fraxinus pennsylvanica*), трновац (*Gledichia triachantos*), жива ограда (*Lycium halimifolium*), петолисни бршљан (*Parthenocissus inserta*), касна сремза (*Prunus serotina*), багрем (*Robinia pseudoacacia*), јапанска фалоп (*Reynouria syn. Faloppa japonica*), сибирски брест (*Ulmus pumila*).

На основу наведеног, донето је Решење као у диспозитиву.

Упутство о правном средству:

Против овог Решења може се поднети жалба Покрајинском секретаријату за урбанизам и заштиту животне средине, а преко Покрајинског завода за заштиту природе, у року од 15 дана од дана достављања овог Решења уз доказ о уплати Републичке административне таксе у износу од 470,00 динара на текући рачун бр. 840-742221843-57, позив на број 59013 по моделу 97.

Прилог 1: Карта предметне трасе пруге са приказом заштићених подручја, стаништима строго заштићених и заштићених врста и еколошким коридорима

Прилог 2: Карта предметне са приказом станишта строго заштићених и заштићених врста на траси пруге код Малог Иђоша

Прилог 3: Компакт диск (CD) са границама заштићених подручја и осталих подручја значајних за очување биолошке разноврсности (AutoCad).

Решено у Покрајинском заводу за заштиту природе, под бројем 03-1714/2, дана 25.07.2018. године.

Достављено:

- Наслову,
- Министарство заштите животне средине
Сектор за заштиту природе и климатске промене
Омладинских бригада 1
11070 Нови Београд
- архиви,
- документацији

